

[Arentoft.]

Alle de bemyndigelser, der gives ministeren ifølge lovforslaget, er os inderligt imod. Lad os se nærmere på nogle af dem.

Ministeren skal på de enkelte havnes forslag udarbejde en landshavnepplan, godkende større nyanlæg og hoveddistandsættelser, ligesom ministeren hvert år skal godkende 3-årige investeringsplaner. Han skal fastsætte skibs- og vareafgifter for havnene og udfærdige standardlejekontrakter for udlejning af havnearealer ud over 3 år og godkende lejeafgiftssatserne.

Ministeren skal yderligere godkende havnenes optagelse af lån og for kommunale havne bestemme, at en havn med driftsoverskud skal kunne udlåne til investeringer i en anden havn.

Jeg er glad for, at det, jeg nu har sagt, vil stå i Folketingstidende, og jeg håber, finansudvalget vil huske derpå. I alle tilfælde vil fremskridtspartiets medlemmer af udvalget gøre det, når nu ministeren for offentlige arbejder formentlig inden længe kommer med en ansøgning om ansættelse af en lang række mennesker i ministeriet til at behandle alle de mange sager fra landshavnerådet, behandle landshavnepplan og tage stilling til havnenes indsendte forslag om nyanlæg og hoveddistandsættelser, investeringsplaner, fastsættelse af skibs- og vareafgifter, udfærdigelse af standardlejekontrakter, godkendelse af lejeafgiftssatser, lånoptagelser, kommunale havnes udlån og meget, meget andet.

Man ved jo, at Parkinsons love har de bedste betingelser her i dette land i disse tider. Men hvad værre er: de danske havne bindes nu meget kraftigt, og det er ikke den vej, fremskridtspartiet vil, tværtimod. Vi går hundrede procent ind for, at den enkelte havn, kommunal eller statslig, skal drives som en selvstændig virksomhed med mulighed for at klare sig uden offentlige tilskud. Dette bør foregå ved, at den enkelte havn får en udstrakt selvstændighed til at fastsætte sin egen takstpolitik, således at den kan drives på sund forretningsmæssig basis i snævert samarbejde med det erhvervsliv, der benytter havnen. Det skal ske med så lidt offentlig indblanding som muligt, helst slet ingen. Det er den samme politik, som føres i Norge, som det fremgår af en artikel i Norges Handels- og Sjøfartstidning den 29.

april 1976 under overskriften: „Havnens brugere må afkræves afgift for havnens tjenester.“ De samme synspunkter gør sig gældende i Sverige.

Hr. Knie-Andersen var lidt inde på Københavns havn. Det er et spørgsmål, om ikke alle øvrige havne skulle drives som Københavns havn og ikke omvendt, som flere har foreslået. Så snart det offentlige lægger sin klamme hånd på et foretagende, bliver det som regel straks til en under-skudsforretning — lad mig blot eksempelvis nævne HT, eller statshavnene for den sags skyld. Indtil for nylig var det i det mindste en officiel målsætning for statshavnene, at der skulle tilstræbes balance på regnskaberne, ganske vist kun med den lave rente på 4½ pct., der bruges for statsvirksomhederne. Men i det sidste års tid har ministeriet ikke lagt skjul på, at det med de investeringer, der sker, er umuligt at få balance.

Dette synspunkt bekræftes nu officielt af folketingets trafikudvalg og folketinget. Det vil i alt fald ikke gøre det lettere for de øvrige havne at trænge igennem med deres ønsker i landshavnerådet. Selv om erhvervene i mange år har krævet takstdifferentiering, siger de formentlig ikke nej til statstilskud, når de først får tilskuddet. Derfor undrer det os, at liberale partier som venstre, radikale, konservative, kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne kan stemme for dette lovforslag. Men vi har i de sidste 15 måneder set disse partier være med til at føre socialdemokratisk politik. Vi er mange, der endnu husker elforsyningsloven, som bl. a. venstre stemte for. Dette lovforslag om trafikhavne er en uhyggelig parallel til elforsyningsloven, og fremskridtspartiets gruppe vil også enstemmigt stemme imod dette lovforslag om trafikhavne ved tredjebehandlingen på fredag.

Fremskridtspartiet har under udvalgsbehandlingen og ved ændringsforslag søgt at være med til at mildne dette lovforslag. Af nogle af de små detaljer — idet de store linjer fremgår af betænkningen og af det, jeg har sagt — kan vi da glimrende stemme for det ændringsforslag, hvorefter man ændrer ordet „Havnefond“ til „Landshavnekassen“. Det er, ligesom ordet „fond“, når folk tænker på ØD-fond, har en odøs klang i befolkningen, og derfor kan vi da for vores skyld godt kalde det en landshavnekasse.